

El Centre Dramàtic estrena rètol

A la fi, la casa de Can Pedrals resta per a les instal·lacions del Centre Dramàtic del Vallès Oriental, centre de formació i animació teatral. Ara ja s'ha fet estable la seva ubicació, i per fer-ho saber, s'ha col·locat el gran rètol a la façana de la plaça Maluquer i Salvador. Creiem que la presència del Centre, és un fet important, i que ha de donar estabilitat al nucli teatral, i, d'altra banda, ha de contribuir a la formació de la gent interessada potencialment pel teatre. La línia que vol seguir el Centre, en quant a pedagogia, és basada en l'aspecte d'animació, concepte que inclou també, moltes altres activitats de cara a la formació artística de l'actor. No és una acadèmia de teatre sinó un centre viu i dinàmic on hi tenen cabuda tota mena d'aspectes, directa o indirectament, relacionats amb el fet teatral.

Les activitats fonamentals del Centre estan dividides en dos grans blocs: els cursos o assignatures, i els seminaris. Els cursos oberts són l'expressió corporal (Pere Noguera), expressió oral (Coralina Colom) i maquillatge (Josep Cid). En quant als seminaris, el primer que es va fer, va donar-lo Jaume Melendres, que parlà de les innovacions en el teatre (naturalisme, expressionisme, Brecht i Artaud). Actualment, n'hi ha un d'encetat fa poc a càrrec del nostre redactor i crític d'art, Manel Clot, que parla de les corrents d'avantguarda a l'art contemporani, a partir de l'expressionisme. En aquest seminari es treballa amb diapositives, textos, manifestos, poemes i música, referent als temes que es tracten, i sembla que té una gran acceptació. El dia 5 de febrer, Iago Pericot comença un seminari de quatre sessions sobre «Es-

pai Escènic», que vol ser eminentment pràctic, i el dia 6, Xavier Fàbregas en comença un altre sobre la «Història del teatre català».

El nucli del professorat del Centre prové bàsicament de Barcelona, de l'Institut del Teatre; però la política que es vol seguir és la de la incorporació de persones de Granollers o de la comarca per a treballar-hi, i el primer pas per a aconseguir-ho, ha estat la incorporació de M. Clot.

Esperem que la presència estable i el funcionament del Centre Dramàtic tinguin la incidència necessària sobre la nostra comarca.

Montserrat Ponsa

Llibres

ESPANYA de Pere Bosch - Gimpera

La lliçó del Professor Pere Bosch-Gimpera està desenrotllada en una introducció i deu apartats.

Ens fa remarcar l'absurd històric que ha patit el país des dels seus orígens històrics, quan, imposicions estrangeres, pretenien una unificació artificial, que violentava i feia fracassar l'espontània unificació dels pobles de la Península. L'artificiosa unitat, però, no es podia mantenir i, aleshores, qualsevol crisi produïa la renovació de la primitiva parcel·lació humana. I tanmateix, oficialment, s'ha fet creure que l'autèntica Espanya era l'artificial, la romana, la visigòtica, la Imperial, quan aquesta fou la que frenava o 1937, no s'ha aconseguit.

La tesi de l'autor consisteix en fer valer la decisiva importància de les arrels humanes del país. Arrels que encara determinen la vida actual. L'home desarrelat no pot rendir, no pot madurar. I encara és tasca actual la de deixar-lo expressar amb naturalitat perquè arribi, per

si mateix, sense forçar-lo, a tenir la seva personalitat per tal d'integrar-se amb les altres comunitats, i fer-ho amb ideals comuns, viscuts, i per tant, volguts.

Pere Bosch-Gimpera, un dels historiadors i investigadors més notables del país creador de la Prehistòria a Catalunya, recentment mort a l'exili (Mèxic, 1974), va pronunciar la lliçó inaugural del curs 37-38 a la Universitat de València, en plena guerra civil i el seu text fou escassament difós per les naturals dificultats bèl·liques i després fou destruït per violentava l'espontània evolució cap a una unificació natural, que, encara el les forces repressives del camp victoriós, que també l'obligaren a l'exili.

Avui, malauradament pel país, les seves teories (tan poc teòric com fou, ja que era un home d'anàlisi i de recerca, i per això capaç de teoritzar amb una base sòlida, quan s'ho proposés) encara no s'han tingut en compte i, confirmades novament per la desaparició d'una estruc-

tura que ens unificava artificialment, hem d'aprendre i aplicar, si volem subsistir i entendre'ns.

D'aquí ve l'interès de la reedició d'aquesta obreta, clara i alligadora, atractiva i sòlidament estructurada. Tant de bo la llegíssim i en treguéssim un bon profit. Interessant, també, el pròleg de Miquel Tarradell. Ens fa una història de l'obra, de l'autor i la valoració del que ens invita a llegir.

Fidel Daumal

Edicions 62, Barcelona, març de 1978.

Pròleg de Miquel Tarradell. Pàgines 81. Comprèn el pròleg (pàgs. 5 a 14), una bibliografia essencial sobre P. Bosch-Gimpera, el text «Lliçó inaugural del curs 1937-38 a la Universitat de València», traduït per Josep Ortiz (pàgs. 17 a 65), notes (pàgs. 67 a 76) i unes Taules cronològiques —vida, història, assaig històric— (pàgs. 78 a 81).

Venda de Pisos situació cèntrica

Carrer Indústria cantonada Av. General Mola

**4 habitacions, cuina, menjador-estar,
bany, rebedor, terrassa i parking**

Informes: Telèfon 870 01 54 o a la mateixa obra